

Formanden: Det ærede Medlem, som herester har begjært Ordet, har, ligesom et Par af de foregaaende Talere, havt Ordet to Gange; det er det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgfreds (Zauber). Saafremt Ingen begjærer Afstemning angaaende Samtykket til, at han faar Ordet, tør jeg vel antage det for givet. (Op-hold). Det ærede Medlem har Ordet.

Zauber: I det Foredrag, vi i Lørdags hørte af den ærede Finantsminister, fremkom der en Mængde Betragtninger, som jeg vilde have fundet mig foranlediget til at imødegaa, saa meget mere som en stor Del af dem særlig var rettet imod, hvad jeg havde sagt, men jeg kan nu indskrænke mig til at omtale enkelte af dem, efter at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) allerede har udtalt sig om flere af de Punkter, som den ærede Minister da berørte. Hvad jeg særlig vil tillade mig at fremhæve overfor den ærede Minister, er det, at jeg ikke tror, det var en fuldkommen berettiget Maade, hvorpaa han fremstillede de Anskuelser, der have gjort sig gjældende her i Salen, naar han sagde, at de gif i Retning af, at overhovedet alle Forbrugs-skatte skulle ophæves. Det kan gjerne være, at der kan være faldet en eller anden enkelt Uttring, som kunde udtydes saaledes, men i det Hele taget tror jeg ikke, det kan siges, at Udtalelserne her i Salen under denne Behandling gaa i denne Retning, og særlig vil jeg fremhæve, at Udtalelserne af mig, som samstemme med, hvad Udvalget udtalte ifjor, ikke gjøre det. De gaa kun ud paa, at den Stigning, som stadig finder Sted med Hensyn til vore Forbrugsafgifter, bør standses, og at det bør forhindres, at Forbrugsfalterne bestandig komme til at staa i stedse stigende, i stedse større Forhold til de direkte Skatter. Videre udtalte Udvalget sig ikke ifjor, og videre har heller ikke saavidt jeg har opfattet det, noget Medlem her i Salen udtalt sig. Man kan vel sige, det er ønskeligt, at den eller den Skat ophæves eller forandres, men det fremkommer kun som en Antydning af den Retning, i hvilken man skal have sin Opmærksomhed henvendt; det fremkommer ikke som Forslag til Forandringer, der umiddelbart skulle iværksættes, ja som ikke engang skulle iværksættes i den allernærmeste Fremtid. De to Afgifter, som her nærmest ligge for, ere Indførselstolden og Skibsafgiften, og jeg tror, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) fremhævede, at dette Thing, ja, jeg tør sige, hele Rigsdagen omtrent er enig om, at Skibsafgifterne bør ophæves. Dette er imidlertid en mindre Afgift, og Udvalgets Udtalelser med Hensyn til Indførselstolden gif kun ud paa, at der skulde ske en Nedsættelse med et Beløb af ca. 1,100,000 Rd. men naar der er Tale om en Afgift, som indbringer et samlet Beløb af 7 Millioner, kan det ikke

paa nogen Maade siges, at dette er at gaa i Retning af Ophævelse. Derved vilde Indførselstolden kun blive nedbragt til omtrent det Beløb, den havde for 6 Aar siden, og hvorledes tænkte Udvalget ifjor sig, at man skulde gaa frem? Det Beløb, man derved mistede, skulde dækkes ved en Indkomstskat, ved en direkte Skat — paa dennes Natur skal jeg her ikke indlade mig — som ikke skulde opkræves med et større Beløb end det, der var fornødent til hvert Aar at dække Tabet. Man vilde altsaa med andre Ord sige, at Indførselstolden skulde indbringe saa og saa Meget, og forsaa vidt den indbragte Mere, behøvedes der ikke nogen Opkrævning af den nye Skat, eller ogsaa kunde Rigsdagen i Forening med Regjeringen sige: Vi lade denne Skat bestaa i samme Omfang som hidtil, og tage da under Behandling andre Skattereformer af de Arter, der ere nævnte her i Salen; vi faae da disse forskjellige Afgifter nedsatte, maaste endog saa enkelte af dem ophævede, men indenfor de Grændser, vi have sat. Naar den Overenskomst blev truffen mellem Regjeringen og dette Thing, at man fastslog, at Indtægterne efter § 5 skulde indbringe saa og saa Meget, at det Beløb, hvormed man nedsatte denne Indtægt, ikke maatte overstige saa og saa Meget, og at det skulde dækkes ved en Indkomstskat, men at Indkomstskatten, desform der indkom Mere, skulde nedsættes i Forhold dertil, eller at vi ogsaa skulde have en ny Skattereform, tror jeg, at en saadan Overenskomst Overholdelse fra begge Sider vilde blive anset som en moralsk Pligt, og Regjeringen behøvede da ikke at være den Frygt, som kom tilorde i den ærede Ministers Udtalelse i Lørdags, at den skulde komme til at staa uden de fornødne Resourcer. Sige den Overenskomst ere, saa vidt mig bekendt, bleve trufne paa flere Punkter mellem Finantsudvalget og Finantsministeren, og jeg ser ikke, at der er Noget til Hind for, at man ogsaa paa det her foreliggende Omraade gjør Forsøg paa at slutte en saadan Overenskomst. Man maatte først enes om, hvilket Beløb der skulde indkomme, og dernæst om, hvor stor en Nedsættelse der kunde tilstaaes i § 5 paa Finantsloven. Da vi derhos ere saa heldige at have en Lov om Regler for Indkomstskat, hvilken vi kunne benytte for det første Aars eller de to første Aars Skatteligning, ville vi altsaa have god Tid til at drøfte de Regler, hvorefter den fremtidige direkte Skat skulde opkræves. Efter Alt, hvad der er blevet udtalt her i Salen, tør jeg næsten sige, at det, hvis den ærede Minister ikke ganske eller endog kun tilnærmelsesvis vil gaa ind paa en saadan Ordning, ikke vil være muligt at føre den foreliggende Sag til Ende; det er min fuldeste Overbevisning, at ethvert Forsøg i den Retning vil mislykkes, saafremt den ærede Minister vedblivende indtager den Holdning, han indtog i Lørdags, da han navnlig bestemte modsætter sig enhver Tanke om at anvende en Indkomstskat til en delvis Af-